

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010321
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814010321.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2016 v Žiline, o odvolaní obžalovaného O. L. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/155/2014 zo dňa 29.9.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný O. L. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento zločin mu bol podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní. Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 15.10.2015, odvolanie písomne odôvodnil. Odvolanie podal proti výroku o vine, i proti výroku o treste. Prostredníctvom obhajcu tvrdil, že u neho boli splnené predpoklady na oslobodenie spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 Tr. por.. Nutnosť jeho oslobodenia spod obžaloby vyplýva z viacerých skutočností. Predovšetkým z nemožnosti jeho prítomnosti na mieste skutku v danom čase tak, ako mu kladie za vinu obžaloba. Rozporné sú tiež skutkové tvrdenia poškodených a svedkov ku skutku. V tejto súvislosti poukázal tiež na motiváciu poškodených. V ďalšom obžalovaný rozviedol svoje odvolacie výhrady a tvrdil, že v čase spáchania skutku sa nachádzal na inom mieste, a to v bare Cuba Libre v Námestove, resp. na príľahlom parkovisku, odkiaľ sa potom autom vydal smerom na Tvrdošín. Uvedené nebolo obžalobou nijakým spôsobom spochybnené, či vyvrátené. Práve toto považuje obhajoba za kardinálny dôvod, pre ktorý má byť obžalovaný spod obžaloby oslobodený. K rozporným skutkovým tvrdeniam poškodených a svedkov obžalovaný uviedol, že z výpovedí poškodených vyplýva, že medzi sebou intenzívne komunikovali ohľadom toho, že budú proti nemu vypovedať. Na druhej strane pri podrobnostiach opisu spáchaného skutku sa ich výpovede rozchádzajú tak závažným spôsobom, že to indikuje nedokonalosť takejto súčinnosti a prezrádza vymyslený charakter ich výpovedí. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na výpoveď R. Z. a Mgr. V. J.. Jednotnému postupu a dohovoru medzi poškodenými nasvedčuje aj tá skutočnosť, že vo svojich prvotných výpovediach v prípravnom konaní neuvádzali prítomnosť G. Z., čo samo osebe vypovedá o vnútornej manipulácii poškodených a svedkov s vlastnými výpoveďami, a o spoločnom postupe. Podľa odvolateľa výpovede poškodených a svedkov V. V. a X. Z., ktoré boli od počiatku preukázateľne nepravdivé v časti prítomných osôb nemožno podľa názoru obžalovaného brať do úvahy ako objektívne a preukazujúce obžalobu. Vo výpovediach poškodených okrem toho, že sa im mal nejakým spôsobom vyhrázať nie je zhoda v ničom inom. Nie je zhoda v tom, kto bol prítomný v čakárni a kto odišiel so svedkom E. na röntgen, či niekto vybiehal von z čakárne a za akým účelom, či niekto bol v čakárni predtým ako tam údajne mal prísť on, akým spôsobom sa mal poškodeným

vyhrážať, či vyhrážky mieril adresne alebo všeobecne, či ukazoval rukami nejaké gestá alebo nie. Pri podrobnom skúmaní a rozbere jednotlivých výpovedí poškodených nie je žiaden hmatateľný bod, ktorý by sa dal uchopiť tak, aby bolo možné verifikovať výpovede jednotlivých poškodených ako pravdivé. Navyše výpovede poškodených sú vyvrátené výpoveďami svedka V. N., W. W. a tiež L. X.. V ďalšom obžalovaný poukázal na tú skutočnosť, že vzťahy medzi ním a najmä Mgr. V. J. neboli dobré a sám poškodený sa mu mal priamo či nepriamo vyhrážať trestným sťažovaním. Po doručení písomne vyhotoveného rozsudku obžalovaný doplnil odvolanie podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 27.11.2015. V tomto podaní obžalovaný podrobne analyzoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia so záverom, že sa s odôvodnením rozhodnutia nemôže stotožniť. Závery okresného súdu považuje za príliš všeobecné, nepreskúmateľné a nezodpovedajúce priebehu hlavného pojednávania. Opakovane tvrdil, že v rozhodnom čase bol na inom mieste. Po detailnom rozobratí výpovedí jednotlivých svedkov - poškodených konštatoval, že sú absolútne rozporné a nepravdivé. Z výpovede poškodených je badateľná absolútna nekonzistencia priebehu skutku u všetkých štyroch svedkov vo všetkých okolnostiach, ktoré sa mali udiať pred jeho údajným príchodom na miesto samé. V ďalšom odvolateľ veľmi podrobne rozobral v čom vidí rozpory vo výpovediach svedkov, ktorí ho z účasti na skutku usvedčovali. V žiadnom prípade nesúhlasí so záverom súdu, že výpovede svedkov - poškodených boli konzistentné a logické. Namietal záver súdu pokiaľ v odôvodnení tvrdil, že výpovede svedkov svedčiacich v jeho prospech vyzneli jednoznačne ako tendenčne. Tento záver súd nekonkretizoval, a preto považuje rozhodnutie súdu v tomto za nepreskúmateľné. Odvolateľ tiež namietal správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu pokiaľ pri určovaní záverov odkazoval na rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/80/2014, ktorý mal dokazovať jeho vinu vo vzťahu k výpovediam svedkov a motív. Podľa jeho názoru tento rozsudok je vo vzťahu ku skutku, ktorého sa mal dopustiť irelevantný. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd v teraz súdnej veci uznal ho vinným aj na základe dôkazov zaobstaraných do spisu 6T/80/2014, čím došlo k duplicitnému uznaniu viny z rovnakých dôkazov. Obhajoba navrhla, aby sa odvolací súd oboznámil s obsahom CD nosiča, ktorý obsahuje záznam z mobilného zariadenia na zaujatie stanoviska, či takýto obrazovo-zvukový záznam je zákonným. Obhajoba nerozumie prečo takýto záznam má byť uveriteľný a záznam, ktorý predložil obžalovaný a má zachytávať jeho činnosť práve v čase, kedy sa mal údajný skutok stať, už uveriteľný nemá byť.

Dňa 29.1.2016 do podateľne Krajského súdu v Žiline bolo doručené podanie označené obžalovaným O. L. ako vyjadrenie k veci. Z obsahu tohto podania je zistiteľné, že ide o doplnenie odvolania. Obžalovaný O. L. uviedol, že dňa 29.9.2015 po vyhlásení a zdôvodnení rozsudku sudkyňa uviedla, že jeho obhajobe nemohla uveriť aj z toho dôvodu, že nie je čestným občanom, a nežije príkladne. Voči takýmto ničím nepodloženým tvrdeniam súdu sa ohradzuje pretože nemajú pravdivý základ. Je živnostníkom, riadne platí odvody, nie je odkázaný na pomoc štátu a spoločnosti. Aktívne sa podieľa na občianskych aktivitách v meste a okolí, pomáha mestu zabezpečovať poriadok a prispieva k lepšiemu občianskemu spolunažívaniu v meste Tvrdošín. Aj jeho príspevom došlo k zníženiu kriminality v meste Tvrdošín. O tom všetkom svedčí aj ďakovný list, ako aj uzavretá zmluva s mestom Tvrdošín. Na dôkaz pravdivosti svojho tvrdenia priložil ďakovný list OZ Misia mladých, tiež mandátnu zmluvu s mestom Tvrdošín a vyhlásenie primátora mesta Tvrdošín. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti navrhol, aby krajský súd ako súd odvolací zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil.

Príslušný prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Obžalovaný O. L. sa na verejne zasadnutie určené krajským súdom neustanovil. Upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas. Z obsahu upovedomenia vyplýva, že bol riadne poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Neúčast' ospravedlnil prostredníctvom obhajcu pracovnou zaneprázdnenosťou. O odročenie verejného zasadnutia nepožiadaval. Po splnení zákonných podmienok krajský súd o odvolaní obžalovaného konal v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného trval na dôvodoch písomne podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci a procesný postup, ktorý ho viedol k uznaniu viny obžalovaného O. L. zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., bol správny a zákonný.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresný súd rešpektoval všetky základné zásady trestného konania, najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., i zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v predloženej veci vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú usvedčujúcu dôkaznú reťaz, z ktorej možno vyvodiť záver, že skutok sa stal práve tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, tento vykazuje znaky trestného činu a možno vyvodiť bezpečný záver, že tento skutok spáchal obžalovaný O. L..

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku týkajúcej sa otázky viny obžalovaného O. L., vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje. Odôvodnenie rozsudku pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Obžalovaný O. L. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho skutkovými a právnymi námietkami sa však súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Skutočnosť, že odvolateľ O. L. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených okresným súdom. Na tomto mieste je potrebné odvolateľa upozorniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v odvolaní, ale iba na tie námietky alebo argumenty, ktoré majú rozhodujúci význam a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Rovnako je potrebné odvolateľa upozorniť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Krajský súd opakovane uvádza, že súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku usvedčujú. Jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobnými argumentmi obžalovaného. Jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne

vykonanom dokazovaní a odvolací súd po prieskume veci nemá žiadne pochybnosti, že skutok popísaný vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku sa stal, je zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a spáchal ho obžalovaný O. L..

Krajský súd preskúmal i správnosť a zákonnosť výroku o treste, ktorý bol obžalovanému O. L. uložený a zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu v súlade so základnými zásadami ukladania trestov, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 Tr. zák. Rozpätie trestnej sadzby pri zločine vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. je od 4 do 10 rokov. Prvostupňový súd pri určení druhu a výmery trestu vychádzal z tejto základnej zákonnej sadzby, keďže u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, na ktorú by musel prihliadať v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. Trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky je v súlade so zákonom. K odôvodneniu výroku o treste tak, ako to učinil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku odvolací súd nemá čo dodať, nakoľko aj uloženie trestu je odôvodnené vyčerpávajúcím a dostatočným spôsobom. Ak obžalovaný O. L. dňa 29.1.2016 doručil odvolaciemu súdu listiny, ktoré nasvedčujú jeho aktivitám v meste Tvrdošín a z ktorých vyplýva, že pomáha mestu zabezpečovať poriadok a prispieva k lepšiemu občianskemu spolunažívaniu, svedčí to o jeho riadnom spôsobe života. Uvedené ho však nezbaňuje trestnoprávnej zodpovednosti za protiprávne konanie popísané vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, ktoré je trestným činom, a právnym následkom trestného činu je trest. I keď obžalovaný deklaroval riadny spôsob života nemožno prehliadnuť odpis registra trestov, ktorý objektívne potvrdzuje, že už v minulosti prišiel do konfliktu so zákonom. I keď sa na obžalovaného hľadí akoby odsúdený nebol, tieto záznamy pri hodnotení osoby obžalovaného nemožno prehliadnuť.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným, ktoré správanie je nežiaduce a proti čomu je namierený Trestný zákon. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov. Všetky tieto atribúty prvostupňový súd pri ukladaní trestu akceptoval a obžalovanému O. L. uložil trest primeraný, spravodlivý a zákonný.

Zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Keďže krajský súd po preskúmaní predloženého spisu nezistil dôvodnosť odvolania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.